

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Mirosław Sadowski

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

w sprawie z protestu B. W.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego
przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Prokuratora Generalnego,
- 3) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 1 lipca 2019 r.

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2019 r. B. W. wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych w dniu 26 maja 2019 r. Wskazał w nim, że Rzeczpospolita Polska nie jest członkiem Unii Europejskiej i w związku z tym polski obywatel nie ma statusu obywatela Unii Europejskiej i praw z nim związanych. Nadto podniósł, iż nieważne jest głosowanie i kandydowanie w wyborach do Parlamentu Europejskiego w dniu 26 maja 2019 r., do czego miało dojść z rażącym naruszeniem art. 20 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 49 traktatu o Unii Europejskiej oraz jego art. 14 ust. 2, art. 2 ust. 1

i 2 traktatu o przystąpieniu z dnia 16 kwietnia 2003 r. Wnoszący protest wywodził, iż „z powodu braku ustawy, o której mowa w art. 129 ust. 2 Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 78.483), ważność wyboru Prezydenta RP z 6 listopada 2000 r., III SW 87/00 nie stanowi ważności wyboru Prezydenta w rozumieniu tego przepisu i stoi na przeszkodzie do stosowania art. 130 Konstytucji RP. Stosowanie art. 130 Konstytucji RP z pominięciem jej art. 129 ust. 2 jest czynnością przedwczesną, a zatem niedopuszczalną i całkiem oczywisty jest brak Prezydenta Rzeczypospolitej od dnia 23 grudnia 2000 r., gdyż zgodnie z art. 238 ust. 3 Konstytucji RP zmiany wprowadzonej w 2000 r. (Dz. U. 43.488) nie uwzględnia się i w związku z tym Traktat o przystąpieniu z 16 kwietnia 2003 r. nie został do dnia 30 kwietnia 2004 r. ratyfikowany przez Rzeczpospolitą Polską zgodnie z jej wymogami konstytucyjnymi (art. 133 ust. 1 pkt 1 Konstytucji RP). Dokumenty złożone rządowi Republiki Włoskiej podpisane przez byłego Prezydenta Rzeczypospolitej pozbawione są wiążącego skutku prawnego”. W proteście podniósł również brak w protokole Obwodowej Komisji Wyborczej z dnia 26 maja 2019 r. stanowiska co do zgłoszonych jej zarzutów, które następnie przywołał. Pismo, w którym zostały zgłoszone te zarzuty zostało dołączone do protestu.

Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu. Wskazał w swoim stanowisku, że zgodnie z treścią art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego (zwanego dalej k.w.) przedmiotem protestu wyborczego jest ważność wyborów, ważność wyborów w okręgu lub wyboru określonej osoby, zaś podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią czyny przestępcze oraz delikty wyborcze, rzutujące na przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów. Wniesiony protest wyborczy nie spełnia tego wymagania, gdyż jego treść sprowadza się do bezpodstawnego podważania członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej wniósł o pozostawienie protestu wyborczego bez dalszego biegu ze względu na fakt, że w proteście nie zostały postawione zarzuty, o których mowa w art. 82 § 1 k.w., a więc zarzut popełnienia przestępstwa z rozdziału XXXI Kodeksu karnego mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, ewentualnie naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących

głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów mającego wpływ na wynik wyborów. Wskazał również, że wnoszący protest niewłaściwie rozumie regulacje zawarte w Konstytucji RP i Kodeksie wyborczym.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej W. wniósł o nieuwzględnienie protestu wyborczego. Według jego stanowiska przedmiotem zaskarżenia w tym trybie mogą być nielegalne, z punktu widzenia art. 82 § 1 k.w., czynności podejmowane w określonych komisjach wyborczych. Protest może więc dotyczyć wyłącznie przebiegu wyborów i w efekcie ich wyniku. Nadto, z art. 392 § 2 k.w. wynika, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz wskazać dowody, na których je opiera, podczas gdy w niniejszej sprawie w proteście ma miejsce dowolna interpretacja obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej przepisów regulujących porządek prawny, kwestionując tym samym podstawy ustrojowe funkcjonowania państwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiony protest wyborczy należało pozostawić bez dalszego biegu.

Według art. 82 § 1 k.w. przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub

2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Takie określenie powodów wniesienia protestu wyborczego wskazuje zarazem na rodzaje zarzutów, jakie mogą być podniesione w proteście wyborczym, przy czym ze względu na wymóg z art. 241 § 3 k.w. każdy rodzaj zarzutów wymaga powołania dowodu na jego poparcie. Z treści art. 82 § 1 k.w. wynika także, że inne zarzuty, niż wymienione w tym przepisie nie mogą być podniesione.

Powyższa okoliczność, jak zasadnie wskazano w powołanych wyżej stanowiskach Prokuratora Generalnego oraz Zastępcy Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej, ze względu na kategoryczną treść art. 243 § 1 k.w.,

obliguje do pozostawienia protestu wyborczego bez dalszego biegu. Nie może być on bowiem oparty na kwestionowaniu członkostwa Polski w Unii Europejskiej, a jak wynika z jego treści tak właśnie jest.

Ubocznie należy jedynie zasygnalizować, iż w zakresie niniejszego postępowania nie miały zastosowania regulacje zawarte w art. 392 § 2 k.w. i w art. 394 § 2 k.w., gdyż dotyczą one postępowania w przedmiocie protestu wyborczego wniesionego w związku z wyborami samorządowymi. Regulacje dotyczące postępowania w sprawie protestów wyborczych wniesionych w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego, które obowiązują w niniejszym postępowaniu, a zarazem stanowią podstawę rozstrzygnięcia znajdują się w art. 241-246 k.w., co wynika z odesłania znajdującego się w art. 336 k.w.

Zaznaczyć także należy, iż nie mógł zostać uwzględniony wniosek o zadanie pytania prejudycjalnego, gdyż jego treść nie pozostaje w związku z zarzutami możliwymi do podniesienia w trybie protestu wyborczego.

Z tych względów na podstawie art. 243 § 1 k.w. w zw. z art. 336 k.w. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

a